

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 387 din 19.07.2023

Dosar nr.: 302/2022

Petiția nr.: 3243/09.05.2022

Petentă: ...

Reclamată: Instituția Primatului Sector 4 București

Obiect: soluționarea diferită a modului de parcare în diferite zone ale Sectorului 4 din București, parcare mașinilor pe trotuar în diferite zone

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul procedural al petentei

1.;

Numele și sediul reclamatei

2. Instituția Primatului Sector 4 București, Bd. Metalurgiei nr. 12-18, Grand Arena, Sector 4, București.

II. Citarea părților

3. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

4. Părțile au fost citate pentru termenul din data de 07.06.2022.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentei

5. Prin petiția **3243/09.05.2022** petenta arată că reclamatul a soluționat diferit modului de parcare în diferite zone ale Sectorului 4 din București, în unele zone mașinile sunt parcate pe trotuar.

A depus la dosar înscrisuri.

6. Petenta, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 4307/22.06.2022** menține cele arătate anterior.

A depus la dosar înscrisuri.

7. Prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 6428/16.09.2023** petenta solicită soluționarea petiției.

Susținerile părții reclamate

8. Partea reclamată, prin adresa înregistrată la CNCD cu **nr. 3997/07.06.2022**, arată următoarele aspecte relevante:

- invocă lipsa capacității procesuale de folosință, arătând că Primăria Sectorului 4 nu există ca persoană juridică;
- modul de planificare urbanistică se poate ataca doar în contencios administrativ;
- nu există un criteriu de discriminare;
- nu există situația de comparabilitate.

A depus la dosar înscrisuri.

IV. Motivarea în fapt și drept

Legislație și principii

9. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

10. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

11. Analiza diferențierii se realizează prin compararea a două situații (art. 1 alin. 3 al **O.G. nr. 137/2000**: *„exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile”*).

12. Prin nediferențiere judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) înțeleg în primul rând tratamentul egal al persoanelor care se află în situație similară sau analoagă: *„art. 14 protejează persoanele plasate în situație similară”* (**Marckx împotriva Belgiei**, 13 iunie 1979, §32) sau *„analoagă”* (**Van der Musselle împotriva Belgiei**, 23 noiembrie 1983, §46) ori *„relevant similară”* (**Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991, §60), ulterior fiind utilizată sintagma *„analoagă ori relevant similară”* (**Sheffield și Horsham împotriva Regatului Unit**, 30 iulie 1998, §75).

13. În hotărârea dată în cazul **Thlimmenos împotriva Greciei** din 6 aprilie 2000, CEDO a arătat că în ciuda prevederilor legale grecești, unei persoane condamnate penal la o pedeapsă privativă de libertate cu executare (pentru refuzul înrolării în armată) nu i poate interzice să devină notar. Astfel CEDO a concluzionat că *„dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”*.

14. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu, iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

15. Criteriile enumerate de **O.G. nr. 137/2000** sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând *„sau oricare alt criteriu”*, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie

să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei*, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

16. Privind restrângerea drepturilor petentului, Colegiul director se raportează la prevederile art. 10 din **O.G. nr. 137/2000**: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:

a) refuzarea acordării serviciilor publice administrative și juridice; [...]

h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

Colegiul director al CNCD reține următoarele:

17. Colegiul director constată că soluționarea problemei parcurii este extrem de deficitară nu doar pe teritoriul administrat de reclamat, dar în toate orașele mai mari din România, trotuarele fiind ocupate în mod ilegal de mașini.

18. Colegiul director respinge excepția lipsei calității procesuale pasive, având în vedere faptul că, deși petenta a menționat ca reclamat Primăria, citația a fost adresată Instituției Primarului. Prin cazuistica sa, CNCD în mod consecvent a înlăturat în sprijinul victimelor discriminării lacunele privind cunoștințele juridice. În fapt, Instituția Primarului este afișată către public ca fiind Primăria, astfel apare inscripționat pe clădiri, pe antetul adreselor oficiale etc. Necunoașterea exactă a denumirii unor persoane juridice, când din petiție reiese foarte clar la cine se referă, nu înlătură răspunderea contravențională a respectivelor persoane.

19. Chiar dacă actele emise de autoritățile publice pot fi atacate în contencios administrativ, nu rezultă că ele, în cazul în carea creează discriminare, nu pot fi sancționate contravențional. Instanțele de judecată au arătat în mod constant că obiectul petiției trimise către CNCD, având caracter contravențional, diferă esențial de caracterul unor cereri de chemare în judecată. În practică CNCD a amendat în mod repetat autorități publice pentru fapte de discriminare, chiar dacă respectivele acte emise puteau fi atacate și în contencios administrativ, iar instanțele de judecată au menținut aceste decizii.

20. CNCD a arătat în mod constant că dezvoltarea diferită a diferitelor zone dintr-o localitate nu reprezintă discriminare, situațiile fiind diferite. Alte măsuri de dezvoltare se impun în zonele centrale față de cele din zonele de periferie, altele în zona unor mari bulevarde și altele în zona străduțelor înguste etc.

21. În consecință, fapta nu reprezintă discriminare, întrucât, din punctul de vedere al soluțiilor pentru rezolvarea problemei parcurii, diferitele zone din localități nu se află în situație comparabilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive;
2. Fapta sesizată nu reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000**;
3. O copie a prezentei hotărâri se comunică părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii: —

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA - Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA - Membru

MOȚA MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Redactată și motivată: A.Cs., H.I.

Data redactării: 24.07.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

